

DZIENNIK DLA WSZYSTKICH Jednodniówka

Łódź, Niedziela 22-go listopada 1931 r.

Straszne katastrofy 1.000 górników zasypanych

LONDYN, 21. 11. — W Doncaster (hrabstwo York) nastąpił dziś w nocy katastrofalny wybuch w kopalni węgla kamiennego Bentley.

Od kilku godzin szyb płonie. Co chwila następują nowe wybuchy podziemne, przy czem słupy ognia wydobywają się z kopalni, oświetlając czerwoną łuną okolicę.

Dostęp jest możliwy jedynie przez inne szyby. W akcji ratowniczej biorą udział ekipy sąsiednich kopalń.

LONDYN, 21. 11. — Godz. 7 rano. Dotychczas z kopalni w Bentley wydobyto 18 trupów. Akcja ratownicza w toku.

Wskutek zawalenia się sztolni na wyższych piętrach, około 1000 górników zostało odciętych od świata. Każda chwila spodziewane jest dotarcie kolumn ratowniczych do uwieczonych górników.

LONDYN, 21. 11. — O godz. 9 min. 20 kolumny ratownicze zdołały przedostać się do niższych pięter kopalni, gdzie znajdowali się odcięci od świata górnicy. Wydobywanie ich na powierzchnię ziemi trwa. Wszyscy są ogłuszeni, lecz nie zatruci gazem. Dotychczas stwierdzono wśród nich brak siedmiu, którzy prawdopodobnie ponieśli śmierć, obok 18 odnalezionych poprzednio zabitych.

Dziedziniec w kopalni Bentley jest obstawiony przez kordon policji. W chwili, gdy windy zaczęły pracować, dowożąc ocalonych górników, tłum kobiet przerwał kordony i wdarł się do kopalni. Policja z trudem przywróciła porządek.

Pożar szybu jest już umiejscowiony. Górnicy przebyli pod ziemią 5 godzin, całkowicie odcięci od świata. Katastrofa nastąpiła wskutek wybuchu gazu. Jak się zdaje ogólna liczba ofiar wyniesie poważniejszą ilość.

Okręt wyleciał w powietrze

* NOWY JORK, 21. 11. — W porcie San Francisco zdarzyła się wczoraj wielka katastrofa. Okręt cysterna „Charles Wattson”, pojemności 4 i pół tysiąca tonn wyleciał nagle w powietrze. Fontanna płonącej benzyny trysnęła na wysokość kilkudziesięciu metrów, zalewając stojące w pobliżu łodzie i mniejsze statki.

W porcie nastąpił popłoch, gdyż benzyna, rozlawszy się na powierzchni wody, płonęła w dalszym ciągu, zagrażając większym okrętom. Przeraźliwy ryk syren zaalarmował wszystkie oddziały straży ogniowej, które jednak okazały się bezsilne wobec ognia. Akcja

ratownicza polegała na możliwie szybkim usuwaniu zagrożonych okrętów, w czem wzięły udział holowniki stojące pod parą.

Dzięki wysiłkom administracji portowej, pożar nie przerzucił się na inne okręty. Spłonęło 6 niewielkich łodzi motorowych i kilka żaglówek.

W chwili wybuchu na pływającej cysternie znajdowali się dwaj wartownicy, którzy zginęli. Zwłok ich nie znaleziono. Na spalonych łodziach poniosło śmierć 5 osób, 10 jest ciężko rannych. Prawdopodobnie liczba ofiar jest znacznie większa.

Sledztwo prowadzi policja. Istnieje przypuszczenie, że zamach na cysternę był dziełem firmy konkurencyjnej.

Zmienne echa zagranicą

PARYŻ, 21. 11. — Znany poseł radykalny i redaktor naczelný wielkiego organu prowincjonalnego „Depeche de Toulouse”, mającego dwadzieścia wydań i wywierającego decydujący wpływ polityczny na całem południu Francji, François de Tesson, zamieścił wczoraj artykuł, poświęcony procesowi brzeskiemu.

Posel de Tesson podkreśla jako charakterystyczny szczegół, że w tym procesie wybitnych przedstawicieli parlamentaryzmu polskiego, świadkowie oskarżenia, mający udowodnić ich winę, rekrutują się w znacznej mierze z pośród konfidentów policji śledczej, tudzież inne uwagi, które nie nadają się do powtórzenia ze względów cenzuralnych,

torja zawiesi dalszy bieg procesu brzeskiego pod pozorem dodatkowego śledztwa.

Kradzież materiału wybuchowego

KATOWICE — W ciągu wczorajszej nocy niewykryci sprawcy dokonali kradzieży amonitu z wagonu pociągu towarowego, idącego z Katowic do Sosnowca. Złodzieje skradli dwie skrzynie amonitu, zawierające 64 kg. Kradzież zauważono dopiero w Sosnowcu. Zarządzony pościg nie dał dotychczas rezultatu. Dalsze śledztwo w toku.

Od wydawnictwa

Dzisiaj ze względów technicznych nie możemy dodać dodatku ilustrowanego.

Redakcja „Dziennika dla wszystkich”

— — —
jak nam donoszą z Warszawy prokura-

Sprawa więźniów brzeskich

(23-ci dzień rozpraw, c. d.)

Przez dzień wczorajszy defilował przed sądem szereg świadków obwodowych oskarż. Bagińskiego i Sawickiego. Wszyscy zeznają, cy rekrutowali się z pośród działaczy na terenie stronnictwa „Wyzwolenia” i „Stronnictwa chłopskiego”.

Bardziej charakterystyczne były zeznania św. dr. Wrony, byłego prezesa Stronnictwa chłopskiego jak również prof. Kalinowskiego.

X X X

ZEZNANIA SW. NOSKA,

Świadek Jan Nosek, poseł na Sejm był sekretarzem klubu „Wyzwolenie”. Świadek kategorycznie zaprzecza aby w łonie jego stronnictwa były jakieś przygotowania rewolucyjne. „Wyzwolenie” raz tylko brało udział w czynie rewolucyjnym a było to, kiedy poparło zamach w maju 1926 r.

Następuje szereg pytań obrony, co do udziału „Wyzwolenia” w manifestacji 14 września. Świadek był na wiecu w Warszawie.

Prokurator Rauze odczytuje urywki z artykułów „Chłopskiego Sztandaru” i pyta czy są znane świadkowi.

Prokurator Rauze: w szczególności czy jest znany panu artykuł pod tytułem: „Bunt przeciwko Prezydentowi który łamie prawo”

Adwokat Graliński oświadcza, iż artykuł pod tytułem „Bunt przeciwko Prezydentowi, który łamie prawo” jak z treści wynika, odnosi się do prezydenta Rzeczypospolitej Finlandzkiej.

Prokurator Rauze uważa, że w gruncie rzeczy chodzi tu o prezydenta Polski.

Z ławy obrończej pada okrzyk: „To jest tylko domysł!”

PAŁKĄ GUMOWĄ PO GŁOWIE

Sw. Andrzej Waleron, poseł, był czołowym przedstawicielem stronnictwa chłopskiego. Świadek opowiada dzieje „Centrolewu” które datują się od roku 1919. Twierdzi, iż głosami „Centrolewu” jako takiego, zostali wybrani wszyscy prezydenci Polski.

Zkolei świadek opowiada o najściu w okresie wyborów na „Gazetę Chłopską” organ Stronnictwa chłopskiego. Z pośród byłych członków Stronnictwa i ludzi obcych — zorganizowana została fikcyjna rada naczelna, mająca współdziałać z sanacją. Jeden z tych „rozbijaczy”, Sukiennik opowiadał potem świadkowi, iż cała ta akcja kosztowała pewne sumy 40 tys. zł.

Adw. Czernicki: Czy pan był w sejmie gdy był napad na prof. Rybarskiego?

Tak jest. Poseł z BB, Ildzikowski uderzył profesora Rybarskiego pałką gumową po głowie.

Świadek twierdzi, iż napad musiał być zgóry uplanowany. Inaczej nie przynoszono by z sobą pałki gumowej. Opowiada następnie świadek o napadzie osobników w mundurach na s. p. Jana Dąbskiego.

Aplikant adw. Goldfarb: W jaki sposób B.B. uzyskało na Kresach 90 proc. głosów?

— Terror był tak wielki, że ludzie albo nie głosowali, albo oddawali głosy na listę BB.

Sędzia Rykaczewski: Czy sprawa najścia na lokal „Gazety Chłopskiej” była przedmiotem rozważań sądu?

— W sądzie grodzkim.

— I jaki był wynik?

— Zdaje się, że skargę oddalono.

Adwokat Berenson: Jak sobie świadek wyobraża, dlaczego z pańskiego stronnictwa poseł Sawicki został wydelegowany na ławę oskarżonych?

— Myślę, że stronnictwo BB liczyło, iż jeśli posła Sawickiego się unieszkodliwi, to teny wschodnie będą łatwo przy wyborach zdobyte.

O NAJŚCIE NA LOKAL STRONNICTWA CHŁOPSKIEGO.

Nastąpiła godzinna przerwa w rozprawie

Po przerwie adwokat Ujazdowski postawił wniosek o wezwanie na świadka adwokata Hofmoka - Ostrowskiego, który z ramienia Stronnictwa złożył skargę o najście na lokal.

Sąd okręgowy z uwagi na to, że kwestia najścia na lokal nie może mieć wpływu na wyrokowanie w niniejszej sprawie postawił wniosek obrony oddać.

MIN. KOZŁOWSKI I PAPIERKI

Sw. Wrona dr. med. był prezesem CKW Stron. chłopskiego.

Adw. Czernicki: Czy klub odczuwał obawy zamachu stanu ze strony sanacji?

— Nietylko mieliśmy obawy, ale byliśmy przeświadczeni. Nauczeni byliśmy doświadczeniem zamachu w 1926 r.

— Czy pan przypomina sobie zamach na prof. Rybarskiego?

— Tak jest. Poseł Cieplak który w następstwie wystąpił z BB wydał w tym dniu instrukcje członkom co do obrzucenia profesora Rybarskiego jakimś papierkami. Całą tą akcją miał kierować profesor Kozłowski obecny minister reform rolnych.

— W jesieni 1926 roku miał się odbyć w Krakowie Kongres stronnictwa „Piaśta”. Czynniki sanacyjne zwróciły się do nas abyśmy nie dopuścili do odbycia kongresu. Odmówiliśmy, Wówczas znalazł się niejaki Banas, który dostał 5 tysięcy złotych i prze kupił 2 członków sekretariatu „Piaśta” panów Pnytkę i Dzendzelę, dając im po trzysta złotych wzamian za otrzymanie 500 biletów wejścia na kongres. Za temi biletami chciała się dostać na salę bojówka sanacyjna. Zdaje się że nie wpuszczono jej.

Zkolei świadek Wrona opowiada dlaczego Stronnictwo chłopskie głosowało przeciwko funduszowi dyspozycyjnemu ministerstwa spraw wojsk. Świadek jest zdania, że pieniądze z tych funduszy szły na utrzymanie agentów sanacyjnych i bojówkarzy.

Następnie świadek Wrona opowiada, jak w roku bieżącym podczas uzupełniających wyborów do sejmiku, w okręgu plockim stał się ofiarą napaści ze strony przeciwników politycznych. Świadek twierdzi, że między na pastnikami był jeden z urzędników powiatu sierpeckiego. Dotychczas sprawy nie było. Urzędnik ów został przeniesiony do innego powiatu.

W dalszym ciągu świadek podaje szczegóły najścia na „Gazetę Chłopską” i tworzenie fikcyjnego „Stronnictwa chłopskiego” do którego władz weszli: konfidenti i agenci policyjni. Wszystkie szczegóły świadek zna od Sukiennika, który w tej robocie brał udział i tylko „obrazil” się następnie na sanację. Sukiennik opowiadał, że na całą „afere” obecny poseł z BB Siedlecki wyasygnował 40,000 złotych. Co do samego lokalu „Gazety Chłopskiej” to był on własnością stronnictwa. Ze względów formalnych został przepisany na imię członka partii Ledwocha. Po „najściu” pan Ledwoch sprzedał za 6 tysięcy złotych lokal panu Polakiewiczowi, który urządził tam sekretariat Związku młodzieży ludowej. Świadek jako lekarz wyraża opinię, iż napad na posła Dąbskiego przyspieszył jego zgon.

URZĄD SKARBOWY TEŻ

Świadek wylicza jakimi metodami stara

no się go zgniebić. Aczkolwiek jest właścicielem gospodarstwa zaledwie 11-hektarowego od którego nie płaci się podatku dochodowego — to jednak urząd skarbowy wymierzył mu podatek w sumie 1800 złotych i jeszcze grzywnę sto złotych za niezłożenie zeznania. Podczas wyborów starano się go zohydzić w oczach ogółu, wytoczono sprawę o pobicie maćki i o kradzież matce indyków i świń.

— Indyki i świny okazały się moją własnością — mówi świadek — Za te „przestępstwa” siedziałem nawet w więzieniu.

Szereg przykładów przytacza dalej świadek, mających charakteryzować współdziałanie administracji z akcją stronnictwa BB.

Na pytanie obrony odpowiada, że był członkiem komisji śledczej w sprawie najścia oficerów na sejm. Z referatu posła Stefana Dąbrowskiego wyszło na jaw, że oficerowie byli zgrupowani w przedsiönku pod komendą płk. Kostka - Biernackiego a druga grupa była schowana w szpitalu Ujazdowskim, łącznikiem miał być major Ryszanek.

Prokurator Grabowski: Czy pan obecnie nie odczuwa groźby zamachu stanu, ze strony sanacji?

— Obecnie nie.

— Od kiedy nie?

— Od czasu gdy BB zdobyła większość w sejmie.

— Więc zamach załatwili drogą wyborów?

— Dobrze, że załatwili.

— Kto wytoczył panu sprawę o pobicie matki?

— Policja.

— Jakto? Kto skargę podpisał?

— Matka jest niepiśmienna, za nią podpisał, Na sądzie zaprzeczyła.

— Jaki był wyrok?

— Uniewinniający.

— Czy nie ma pan innych spraw?

— Mam jeszcze polityczną.

— Z art. 129 k. k.

Na zakończenie świadek odpowiada na szereg pytań obrony.

X X X

Dziś o godzinie 9 minut 30 dalszy ciąg rozpraw

Krakowski „Ilustrowany Kurjer Codzienny” ogłosił list byłego ministra skarbu pana Gabryela Czechowicza, pozostający w związku z toczącą się rozprawą. Pan Gabryel Czechowicz wskazuje na ustęp zeznań, złożonych przez byłego premiera pana Bartla, w którym ten oświadczył, iż pan Czechowicz w roku 1929 jeśli uważał, że ma drogę do Sejmu zamkniętą, powinien był przyjść do niego i podać się do dymisji. Pan minister Czechowicz cytuje list z dnia 11 marca 1929 roku, do komisji budżetowej oraz list do pana premiera Bartla w którym wskazuje, iż dwukrotnie zgłaszał on dymisję na tle zasadniczej różnicy zdań w sprawie legalizacji kredytów dodatkowych. List kończy pan Czechowicz następującym oświadczeniem:

Dlaczego jednak dymisję, zgłoszoną przeze mnie w dniu szesnastego listopada 1928 roku następnie cofnąłem?

Zostałem na prośbę pana Bartla dopiero wtedy, gdy sejm uchwalał z dnia 5-go grudnia 1928 roku przyjął do wiadomości oświadczenie premiera, iż rząd przedłoży kredyty dodatkowe za rok 1927-28 do ustawowego zatwierdzenia.

(Dokończenie na stronie 4-ej)

K u u w a d z e l u d n o s c i B a b i l o n u

której się zdaje, że „byczo jest”

Historja uczy nas, że skoro tylko poszanowanie prawa osłabło w jakim państwie, stawało się ono pastwą silniejszego sąsiada i znikalo z widowni dziejowej.

Smutnym tego przykładem jest upadek naszej Ojczyzny.

Prawo, jak cement, im jest lepsze i ściślej przestrzegane przez dane społeczeństwo, tem silniejsza jest spójnia owego zbiorowiska i tem większa odporność tego zbiorowiska wobec zewnętrznych niebezpieczeństw i ataków.

Niezmiernie ciekawym i jednym z najstarszych w dziejach pomnikiem przeświadczenia narodu o konieczności poszanowania prawa, jest najdawniejszy zbiór praw państwa babilońskiego, z okresu wielkiej potęgi Babilonu.

Wiadomo, że potęga Babilonu wyrosła głównie z rolnictwa, handlu i przemysłu, w przeciwieństwie do państwa asyryjskiego, które rozrastało się podbojami i srogiem niszczeniem swoich sąsiadów.

Aby rolnictwo, przemysł i handel mogły się swobodnie rozwijać, potrzeba uregulowanych wewnętrznych stosunków, a to uregulowanie musiało się opierać na prawie i jego poszanowaniu.

Otóż we wstępie pomienionego zbioru praw znajdują się takie uwagi moralno-polityczne, które w każdym najnowszym ustawodawstwie możnaby i dzisiaj umieścić.

Uwagi te brzmią (według tłumaczenia Sayce'a): „Gdy król rządzi niezgodnie z prawem — lud marnieje, a kraj się wyludnia. — Gdy król nie rządzi krajem według prawa — bóg Ea, król przeznaczeń, zmienia los jego i komu innemu rządy powierza; gdy zaś stosuje prawo nie podług życzeń swych dostojników, będzie żył długo. Gdy król nie rządzi zgodnie ze statutami — państwo jego ulegnie najazdowi, ale gdy sprawuje swe rządy podług ksiąg prawa, będzie widział uległość swego kraju. Gdy król rządzi zgodnie z przepisami boga Ea, to wielcy bogowie dają mu rządy trwałe i sławę sprawiedliwości. Gdy jednego obywatela Sippary bić pozwala i od daje go drugiemu, jak niewolnika, wówczas bóg słońca, który rządzi niebem i ziemią, ustanawia innego sędziego w kraju, mianując księcia sprawiedliwego w miejsce niesprawiedliwych. Gdy obywatele miasta Nippuru stawiają się do niego do sądu, a on, wzięwszy podarki, bić ich pozwala — bóg Bel, pan świata, sprowadza przeciwko niemu wroga obcego, który wojsko jego zniweczy, a on książę, wraz z wodzami swymi w sposób haniebnny pójdzie w kajdany. Jeżeli to obywatele babilońscy srebro przynoszą i przekupstwo uprawiają, a sędzia przyzna im pierwszeństwo i będzie dla nich przyjazny — Morodach, pan nieba i ziemi, odda nad nim przewagę wrogom jego i wyda im mienie jego i skarby”.

Mimowoli ciśnie się pytanie — czy dziś

stoiśmy na takim stopniu poszanowania prawa?

Nic nie może być szkodliwszego dla dobra ogólnego, jak podważanie poszanowania prawa w społeczeństwie.

Polski Naród odczuł dobrze w czasie za borów, czym jest łamanie prawa przez dostojników państw zaborczych w odniesieniu do Polaków — a odczuł to może najbardziej w czasie wojny światowej, kiedy prawa wobec Polaków najwięcej łamano.

Jeden z polskich posłów ludowych rzucił w dniu 7 lutego 1918 roku w parlamencie austriackim premierowi austriackiemu hr. Stürgowi takie oskarżenie.

„Uchwała się prawa, wydaje się rozporządzenia, których się zupełnie nie respektuje i nie wykonuje. Dlatego ludność traci zaufanie do władzy państwowej. Znamy bardzo wiele wypadków, w których prawa, a nawet zasadnicze prawa państwa zostały podeptane przez sam rząd”

Dla informacji podajemy, że Stürgh został zastrzelony przez socjalistę Adlera.

Jeżeli na to może sobie pozwolić rząd, którego członkowie złożyli na ręce cesarza uroczystą przysięgę, że będą się trzymać ustaw zasadniczych i wogóle ustaw państwa, dlaczego nie miał sobie pozwolić pojedynczy urzędnik na deptanie praw i rozporządzeń?

Nie dziw przeto, że komendant żandarmerji austriacki pułkownik Grafenauer odważył się w czasie wojny podeptać wszelkie prawo i taki rozkaz wydać do galicyjskiej żandarmerji: „Rozkaz galicyjskiej żandarmerji z 20 sierpnia 1914 r. ekshibit Nr. 368 tajne”, po wiedziano tam: „na mocy rozkazu z 16 sierpnia 1914 r. Nr. 403 (tajne), należy każdego podejrzanego o zdradę w krótkiej drodze ukarać śmiercią”.

Ow potwór żandarmski, który do tej chwili urzęduje, czuje, że w Austrii można prawo podeptać, uważa, że w Austrii można biedną lojalną ludność podeptać, uważa, że w Austrii można biedną lojalną ludność wystrzelać bez cienia dowodu jakiegokolwiek winy. Skutkiem tego było, że w Galicji około 30.000 niewinnych mieszkańców rozstrzelano bez sądu z pogwałceniem prawa”.

O ile wojna będąca zaprzeczeniem praw Boskich i ludzkich tłumaczy poniekąd łamanie ustaw i różne okrucieństwa, w czasach pokoju obowiązuje bezwzględnie, w państwach cywilizowanych zasada, wygłoszona dwieście lat temu przez wielkiego uczonego francuskiego Monteskiusza,

Woła ona wielkim głosem i przestrzega: „Niema takiej sytuacji, w którejby wolno było nagiąć i łamać prawo, gdy chodzi o cześć, wolność i życie człowieka”.

— O L O —

Los ludności Rosyjskiej w Mandżurji

Pismo „Wozroźdzenie” w Paryżu w artykule wstępnym powraca do palącej się dla Rosjan kwestji losu ludności rosyjskiej w Mandżurji. W Charbinie bolszewicy są faktycznie panami położenia. Na ich żądanie władze chińskie zamykają cerkwie rosyjskie, sklepy, kluby jadalnie i inne instytucje emigracyjne. Ponownie zaczęły się pokazywać pisma czerwone dotychczas zabraniane przez Chińczyków. Słowem terror sowiecki wstępuje w swoje prawa. W związku z tem ludność rosyjska żyje w wiecznej trwodze o swój los. Wszyscy jeszcze mają w pamięci znany pogrom w Trzechrzeczcu, kiedy w czasie konfliktu Czang-Siu-Lana z bolszewikami bandy czerwonoarmieńców wdarły się na terytorjum Chin i wymordowali włościan wraz z ich żonami i dziećmi, którzy osiedlili się w Trzechrzeczcu i zdołali osiągnąć względny dobrobyt. Zupełnie też jest zrozumiałem, iż

Redakcja dziennika „Rozwój” prosi nas o zaznaczenie, że wydawnictwo to zostało zawieszone przez władze, a wszelkich bliższych informacji w tej sprawie można zasięgnąć w administracji zawieszonego pisma, Al. Kościuszki 41.

ludność rosyjska w Mandżurji całkowicie atamana po stronie Japończyków, w których widzą jedynych obrońców porządku. I dlatego wszyscy rozumieją, iż o ile chińczykom udało się przy pomocy bolszewików wypędzić japończyków, poleje się znów rosyjska krew, krew spokojnych obywateli.

Pismo wyraża nadzieję, iż rząd japoński w imię wielkich tradycji kulturalnych znajdzie sposób dla obrony życia i mienia emigracji rosyjskiej przebywającej w Mandżurji.

Załoga jednego z aut pancernych, dla oczyszczenia Korsyki z groźnych band zbójckich

Sprawa więźniów brzeskich

(Początek na stronie 2-ej).

"Sejm nie uważał wtedy sprawy za nagłą i żadnego terminu nie wyznaczył. Trudno więc było odemnie wymagać ażeby był bardziej sejmowym niż sam sejm. Przyspieszyłem jednak prace nad zamknięciami rachunkowymi za rok 1927/1928 i złożyłem je Najwyższej Izbie Kontroli już w pierwszy dzień marca 1929 r., co stanowi chyba rekordową szybkość gdy się zważy że za czasów mego urzędowania zostały odrobione zaległości za wszystkie lata poprzednie.

Śmiem więc twierdzić, że jeszcze przed zapadnięciem uchwały sejmowej dnia 12 marca 1929 roku o postawienie mnie w stan oskarżenia, możliwym było przedłożenie sejmowi dodatkowych kredytów uzgodnionych nawet w myśl koncepcji p. Bartla z zamknięciami rachunkowymi.

Wystarczyłoby nawet — jak to zeznał przed trybunałem stanu marszałek Daszyński, wyznaczenie przez rząd wiążącego terminu.

O ile jednak prem. Bartel tego nie uczynił, a jednocześnie sprzeciwił się złożeniu przezemnie obietnicy w tym przedmiocie, to konsekwencje, jakie na mnie spadły, upoważniły mnie w zupełności do ujawnienia przed sejmową komisją budżetową przytoczonych na wstępie faktów, co uznała też za słuszne ówczesna Rada ministrów. Proszę przyjąć wyrazy prawdziwego szacunku i poważania".

W związku z powyższym listem, krążyła dziś w kulisach sądowych pogłoska, jakoby obrona zamierzała zgłosić wniosek o powołanie byłego ministra skarbu p. Czechowicza na świadka.

POWOŁANIE P. CZECHOWICZA NA ŚWIADKA

Obrona po zapoznaniu się z treścią listu pana Czechowicza napewno wyzyska ten moment i jak krąży pogłoski postawi wniosek o wezwanie pana Czechowicza na rozprawę. Były minister skarbu po trzech latach dostarczyć może dużo ciekawego materiału dla samej sprawy. Możliwym jest, jak opowiadają, nawet ewentualna konfrontacja pomiędzy panem Czechowiczem a panem Bartlem. Już sama zapowiedź takiej konfrontacji wywołała w sądzie olbrzymią sensację. Pan Bartel byłby powołany po raz wtóry ze Lwowa. Ostateczny głos w tej sprawie ma pan Liberman, z którym obrońcy odbędą naradę.

KOŚCIOŁ NARODOWY

Dziś pierwszy przesłuchany był student, Konstanty Swistun. Jest to młody człowiek, bardzo wymowny. Bywał na różnych wiecach Sawickiego i dziś przed sądem z przejęciem opowiada, jakto p. Sawicki występował przeciwko ks. Malinowskiemu. Tę było powstanie t. zw. kościoła narodowego w Porozowie. Sawicki występował przeciwko księdzu katolickiemu.

Przewodniczący powstrzymuje wymowność świadka, uważając, że to nie ma nic wspólnego ze sprawą.

Adw. — Ale czy p. Sawicki jest zwolennikiem Kościoła katolickiego?

— Nie jest zwolennikiem Kościoła katolickiego.

Później świadek zorientował się, że palił głupstwo i poprawia się:

— Nie jest zwolennikiem kościoła narodowego.

Wzbudza to ogólną wesołość, śmieje się też prok. Grabowski.

Przewodn. — Ale czy Sawicki przemawiał przeciwko kościołowi narodowemu?

— Nie.

Adw. — A nie występował przeciwko Kościołowi katolickiemu?

Świadek przytacza ploteczkę jakoby ks. Malinowski zorganizował bojówkę tercjarów, którą zgłębili jacyś obrzucili uczestników wiecu Sawickiego, co posła Sawickiego ogromnie wzburzyło i odtąd rozpoczęły się jego wystąpienia przeciwko księdzu.

MILITARYZACJA MIN. SPR. ZAGRANICZNYCH

W żadnym z resortów państwowych militaryzacja nie postąpiła tak szybko, jak w M. S. Zagr. Nie tylko wyższe, ale i niższe stanowiska obsadza się dziś wojskowymi tak w centrali ministerstwa, jak i na placówkach. Oto przykłady: pułk. Beck, wiceminister, pułk. Jędrzejewicz, dyr. dep. kons., pułk. Schätzel, naczelnik wydziału wschodniego, pułk. Lechnicki, nacz. wydz. zach., mjr. Próchnicki, p. o. dyr. dep. administracyjnego, kpt. Drümmer,

naczelnik wydz. personalnego, kpt. Sośnicki, protokół dyplomat., kpt. Sokołowski, wydz. paszportowy i osobisty sekretarz p. Becka. Na innych stanowiskach w ministerstwie znajdują się obecnie: ppłk. Kata, kpt. Zarychta, kpt. Skarżyński, kpt. Kwiatkowski, por. Malinowski, por. Helzmann, mjr. Stębłowski. Nawet woźni ministerstwa są to b. podoficerowie. Słusznie zatem można zapytać: Min. Spraw Zagr., czy raczej Wojskowych?

Młodociany zabójca

Majątek Sirany, własność p. Antoniewicza, położony na terenie gminy kobylnickiej, stał się widownią wstrząsającej tragedii.

Nad ranem na schodach tuż przy domu mieszkającym znaleziono zwłoki administratora majątku Stanisława Rutkowskiego z dwiema ranami postrzałowymi.

Już pierwsze oględziny zwłok pozwoliły ustalić, że Rutkowski został zamordowany. Wdrożone śledztwo w celu ustalenia zabójcy dało wynik nader sensacyjny.

Okazało się, że Rutkowski zastrzelony został przez 15-letniego syna właściciela majątku, Mikołaja Antoniewicza, którego natychmiast zatrzymano.

Badany Mikołaj Antoniewicz przyznał się do zabójstwa Rutkowskiego, przyczem oświadczył, że zastrzelił go z zemsty, za to, że ten utrzymywał stosunki miłosne z jego matką, Marią Antoniewiczową.

Według zeznań młodocianego zabójcy, uprzedzał on Rutkowskiego, że się zemści na nim i żądał, a nawet błagał na kolanach, by zrzekł się posady administratora i opuścił majątek. Kiedy to wszystko nie pomagało, postanowił go zastrzelić i czynu planowanego dokonał.

Dalsze dochodzenie w sprawie tej ponownie tragedii trwa.

Deszczelna kompromitacja Ligi Narodów

TOKJO, 21. 11. — Japoński wiceminister spraw zagranicznych, Nagai odwiedził posła sowieckiego w Tokio, Trojanowskiego i w imieniu rządu złożył następującą deklarację.

"Niepokój wywołany w Moskwie wskutek zajęcia przez wojska japońskie Cycykaru oraz wskutek spodyrycznych wypadków przekroczenia kolei wschodnio-chińskiej — nie jest uzasadniony. Zarówno oficerowie jak i żołnierze japońscy w Mandżurji otrzymali surowy rozkaz uszanowania interesów sowieckich. Jeżeli zdarzy się jeszcze przekroczenie szlaków kolejowych, pozostających pod zarządem Sowietów, wojska japońskie zachowają wszelkie środki oszczędności, by nie narazić na szwank sowieckiego stanu posiadania. Zarówno dworce jak i pociągi będą cieszyły się prawami eksterytorjalności. Rosja sowiecka, na wypadek ewentualnych działań wojennych

żadnych szkód nie poniesie".

Pozatem wiceminister Nagai zapewnił Trojanowskiego, że zajęcie Cycykaru jest tylko czasowe i wojska japońskie wycofają się z chwilą, gdy nowa władza chińska przywróci w mieście porządek i zapewni bezpieczeństwo obcym obywatelom. Ponieważ akcja tworzenia nowego rządu jest już w toku, ustąpienia wojsk japońskich można oczekiwać w najbliższym czasie.

Tekst oświadczenia przesłano ambasadorowi japońskiemu w Moskwie, Hirocie, który w dniu dzisiejszym zakomunikuje treść Litwinowi.

PARYŻ, 21. 11. — Delegat Japonii przy Lidze Narodów, Yosizawa, otrzymał dziś rano depezę z Tokio, zawierającą nowe dyrektywy.

Rząd japoński zaieca Yosizawie, aby nie godził się na żadne propozycje zawieszenia broni w Mandżurji pod presją Ligi Narodów. Byłoby to możliwe tylko w tym wypadku, gdyby na Dalekim Wschodzie istniał stan wojny. Jednakże wojny niema i dlatego Japonia nie może pertraktować na temat zawieszenia broni.

Wstrzymanie operacji wojskowych jest niedopuszczalne choćby z tego względu, że umożliwiłoby Chińczykom koncentrację 200-tysięcznej armii w rejonie Cycykaru. Przeszkodziłoby pozatem wojskom japońskim w walkach z chunchuzami i z samozwańczymi generałami chińskimi.

Rząd japoński życzy sobie, by Yosizawa nie wygłaszał żadnego exposé w Lidze Narodów bez każdorazowego porozumienia się z japońskim ministerstwem spraw zagranicznych.

LATARNI NIE BYŁO...

Sw. — Poseł Sawicki był wielkim wielbicielem konstytucji marcowej.

Od tego miejsca świadek bardziej jąka się.

— ...My chłopcy musimy bronić..

Adw. — Czy pos. Sawicki wysyłał kogo na latarnię? — rząd, księży, albo urzędników?

— Latarni u nas nie było.

W dalszym ciągu świadek stwierdza, że wierzy iż pos. Sawicki był wrogiem komunizmu, uważając go za szkodliwy dla własności drobnej.

Prok. — O tem czy wierzy, to my nie możemy wiedzieć.

Rozprawa trwa.

Sędzia Rykaczewski zapytał, czy podejrzewano Sawickiego, że należy do BB.

Świadek przeczy.

"BOJOWKA TERCJAREK"

Wstaje prok. Grabowski, który w akcie oskarżenia zarzuca tworzenie bojówek oskarżonym i mówi (ze śmiechem).

— Na wieczną rzecz pamiątkę proszę o zaprotokółowanie i tej jeszcze bojówki, bojówki tercjarów.

Sąd ma dziś do przesłuchania jeszcze 39 świadków, włościan którzy bywali na wiecach Sawickiego.

Rozmaitości ze świata

Gentleman - włamywacz

elegancki uwodziciel

Sensacyjna afera kryminalna

Sześćdziesięciu detektywów francuskich tropi od kilku dni głośnego ze swego trybu życia włamywacza - getlemana Serge de Lenza. Przed czterema zaledwie miesiącami został zwolniony z więzienia po odsiedzeniu siedmioletniej kary a już poruszył całą Francję swym niebywale zuchwałym włamaniem w Dieppe, miasteczku na wybrzeżu północnej Francji.

Serge de Lenz, który nieraz już zajmował prasę francuską swoimi wyczynami i który był nawet bohaterem i sprawcą głośnego w 1921 roku skandalu towarzyskiego w Paryżu, operuje tylko w najlepszych sferach towarzyskich ze szczególnym uwzględnieniem arystokracji rodowej. Sam pochodzi zresztą z najlepszej rodziny i całą jego karierę włamywacza wytłomaczyć można tylko jakimś wyjątkowym zboczeniem.

Ostatnia afra Serge de Lenza o której dziś tak głośno we Francji, to okradzenie księcia de Guis - Hite, potomka starej rodziny królewskiej, francuskiej. Włamanie do pałacu tego księcia dokonane zostało z taką zuchwałością i wprawą, że w pierwszej chwili prowadzący śledztwo detektywi stanęli jak przed jakąś skomplikowaną zagadką którą tylko nowy Sherlock Holmes rozwiązać potrafi. Zniknęła mianowicie z kryjówki wiadomej tylko samemu księciu i jego lokajowi, ciężka szkatuła zawierająca prócz gotówki drogocenną biżuterję łącznej wartości pół miliona franków. W pierwszej chwili podejrzenia zwrócono na lokaja ale przekonano się, że niesłusznie. I zapewne władze śledcze długo kręciłyby się w kole domysłów, gdyby nie przypadkowo stwierdzono, iż przez Dieppe przewinął się Serge de Lenz. Wystarczyło w jego stronę skierować poszukiwania, aby zebrać niezbite dowody jego winy w postaci odcisków kluczy i zamków okradzonego pałacu, znalezionych w jego mieszkaniu.

Włamywacz przyjacielem księcia.

Specjalnego pieprzyku całej tej afery nadaje fakt, że Serge de Lenz wszedł w zażyłą przyjaźń z księciem którego później w tak sromotny sposób okradł. Włamanie to było dokładnie obmyślane i drobniawo dokonane. Obrawszy sobie Dieppe za miejsce działania Serge de Lenz dla niepoznaki pracował jako mechanik w tamtejszych zakładach samochodowych, pod przybranym nazwiskiem Serge de Fontes.

By nawiązać znajomość ze swoją przyszłą ofiarą Serge de Lenz alias Serge de Fontes wpadł na bajeczny pomysł. Wysłał mianowicie do księcia list, który jakoby pisała jego matka Małgorzata de Fontes. Nawiasem można dodać, że matka jego umarła przed czterema laty ze zgrzyot, jakie jej sprawiał skandaliczny tryb życia jej syna. W liście o którym mowa, napisanym zdaie się przez jego przyjaciółkę jako rzekomą madame de Fontes powoływała się na to, że poznała księcia przed kilku laty w Anglii, i polecała mu swego syna, zamieszkałego od kilku miesięcy w Dieppe, gdzie niema on ani krewnych ani znajomych.

Księżę nie przypominał sobie wprawdzie żadnej pani de Fontes, ale sądził, że to wina

krótkiej pamięci. Przyjął gościnnie choć nawią nie kilka razy u siebie „nieszczęśliwego” samotnika. Serge de Lenz wykorzystał tę sytuację i zapewne pewnego razu w czasie takich odwiedzin ustalił, gdzie ukryte są najcenniejsze rzeczy. Odkrywszy kufer z biżuterją, niedawno właśnie pod nieobecność księcia i do mówników wywiózł go spokojnie z pałacu. Tego samego dnia opuścił on Dieppe ze swoim łupem na nieznanym samochodzie i w nieznany kierunek.

Powodzenie u Kobiet.

Gentleman - włamywacz tego rodzaju co Serge de Lenz dobrze wychowany, inteligentny, układowy i przystojny, poszczycić się

mógł powodzeniem u kobiet z najlepszego towarzystwa. We wszystkich sferach zresztą zdobywał przyjaciółki. Najgłośniejszym jego podbojem który zresztą przerodził się potem w wielki skandal towarzyski było usidlenie hrabiny Fanny de Tessaucourt. Ta nie pierwsza już młodość dama szalała ze swoim uwodzicielem do czasu gdy jednego razu jej zwrócił uwagę pewien jubiler, że ma na sobie skradzioną biżuterję. Z tego powstał skandal i głośny swego procesu w Paryżu. Uwodzielelski gentleman okazał się pospolitym rzeziemiskiem, za co powędrował na siedem lat do więzienia. Ledwie z niego wyszedł, znów głośno o nim we Francji.

Olbrzymi okręt ofiarą ognia

O godz. 11 wieczór w ub. czwartek wybuchł pożar pod pokładem wielkiego parowca transatlantyckiego „Bermuda”, w Belfascie. Jakkolwiek straż ogniowa przybyła natychmiast ognia nie zdołano opanować.

O godz. 12 ej zaprzestano akcji ratowniczej, gdyż stało się jasne, że niema już ratunku. Strażacy musieli opóścić pokład płonącego parowca, albowiem bezustanne wybuchy zbiorników z ropą naftową zagrażały ich życiu. O godz. 2 nad ranem pozostał tylko szkielet „Bermuda”, pochyliwszy się na bok, zatonał.

Łuna pożaru była widziana w promieniu

25 klm. „Bermuda” należał do najwyższej klasy luksusowych parowców, utrzymujących łączność między Anglią a portami Ameryki Południowej.

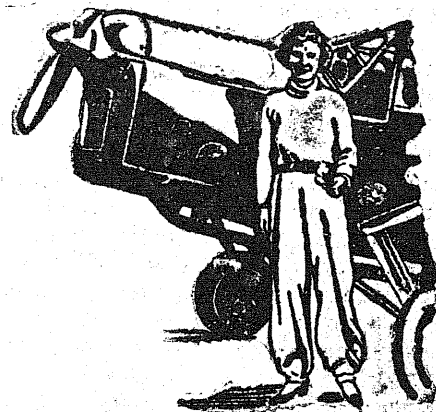
Liczył 19 tysięcy ton pojemności. Posiadał motory Diesla, poruszane ropą naftową. Uważano go za jednego rywali najszybszego parostatku świata „Bremen”.

Przyczyna pożaru nie ustalona. Na uwagę zasługuje szczegół, że „Bermuda” w czerwcu bież. roku padł już raz ofiarą pożaru, który jednak zdołano stłumić. Obecnie znajdował się w dokach Belfastu w remoncie i w ciągu najbliższych tygodni miał być uruchomiony.

Pod samowarem siedzą miłe panie.

Słotne miesiące jesienne i mroźne dni zimowe należą do tego błędnego czasokresu, gdy ogół gospodyń po poobiedniej drzemce, siedzi pod kipiącym samowarem i marzy o nowinach dnia. Najulubieńszym jednak tematem naszych gospodyń jest jedyny w mieście nasz Werenhaus „Konsum” przy Widzewskiej Manufakturze, Rokicińska 54 (dojazd tramwajami 10 i 16), który jest najtańszymi źródłem za upów wszelkiego rodzaju konfekcji męskiej, damskiej i dziecięcej, towarów kolonialnych, galanterijnych, naczyń gospodarczych, resztek i braków wyrobów Widzewskiej Manufaktury, których ceny zostały obniżone o 50%.

Większość gospodyń już miała możność przekonać się, że „Konsum” jest najlepszym źródłem zakupów, to też nie dziwnego, że siedząc pod samowarem, namawiają serdecznie swoje przyjaciółki do zwiedzenia „Konsumu” przy ul. Rokicińskiej 54.

Miss Peggy Salomon 19-letnia lotniczka angielska

U ludzi cierpiących na żołądek, kiszkę i przemianę materji, stosownie naturalnej wody gorzkiej „Franciszka Józefa” pobudza prawidłowość funkcji narządów trawienia i kieruje odżywcze dla organizmu soki do krwiobiegu. Zadać w aptekach i drogeriach.

O przymusowe konsumpcje

Organ restauratorów i hotelarzy francuskich, „La France Hoteliere”, wystawił pod adresem władz szereg żądań, których spełnienie uważałoby się w formie przymusowej ustawy gastronomicznej. Oryginalne żądania hotelarzy i restauratorów odnoszą się do wprowadzenia przymusu podawania i picia wina w restauracjach i zakładach gastronomicznych; tego samego domagają się dzierżawcy słynnego zdrojowiska Vichy, którzy chcą znów by konsumpcja wody Vichy była obligatoryjna dla klientów restauracyjnej — narazie w samej tylko Vichy. Zaś Strassburg domaga się wydania ustawy o przymusowej konsumpcji piwa w restauracjach m. Strassburga, posiadającego kilka wielkich browarów. Jakby tego było mało miasto Lisieux, gdzie kwitnie wyrób słynnego sera Camembert, domaga się przymusowej konsumpcji swego sera w restauracjach.

—XXX—

Dziennikarz niemiecki Kisch o uroczystości rewolucyjnej w Moskwie

Z Moskwy donoszą: Tegoroczna rocznica rewolucji październikowej w Moskwie nosiła nieco odmienny charakter. Główną uwagę zwrócono na propagandę przy pomocy radja i filmu dźwiękowego.

Największą uwagę zwrócono na propagandę w Niemczech.

Na Placu Czerwonym przed Kremlm jako osobiwość uroczystości wystawione były dwie fotografie Lenina i Stalina, będące największymi fotografiami jakie kiedykolwiek demonstrowano. Głowa każdego wodza rewolucji miała 25 mtr. wysokości, przyczem jedno oko Stalina wynosiło 4 metry.

Dziennikarz niemiecki Kisch, który był świadkiem tego i przekazywał przez radio swoje wrażenia, mówił, które zdumiewało wszystkich obecnych. W dniu tym jednak Moskwa spowita była gęstą mgłą w której ledwo dostrzegalne było czterometrowe stalinskie oko.

Strzelające zwierzęta

Bardzo oryginalną odmianą zwierząt morskich stanowią t. zw. róże morskie z gatunku Aktynji, na widok których laik nieraz musi mieć poważne wątpliwości, czy ma przed sobą roślinę czy przedstawiciela świata zwierzęcego. Złudzenie powstaje stąd, że żyjące na skałach, kamieniach i tp. zwierzęta podobne są w górnej swej części do kielicha kwiatu, zaopatrzonego w wieniec wisiorów, który w razie niebezpieczeństwa, zamyka się momentalnie, tak iż widz istotnie odnosi wrażenie, że raz ma przed sobą kwiat w pełnym rozkwicie, to znów zupełnie zamknięty.

Zwierzę to składa się z mięsistego worka którego górny otwór jest równocześnie i pyskiem i otworem oddechowem. Macki, otaczające otwór, posiadają w wielkiej ilości mikroskopijne drobne kapsułki, które przy dotknięciu wypuszczają maleńkie, odurzającym płynem napojone niteczki w kształcie harpuny. Dotknięte temi strzałami zwierzęta jak np. małe rybki, zostają odurzone i poz-

Humor

TAK SIĘ TYLKO TAK ZDAJE.

— Powiedz, dlaczego żonaci żyją dłużej niż samotni?

— Ależ głupstwo! Zonatym się życie tylko wydaje być długim.

—Złoty—

25 milionów franków za tatę Jeszcze o śmierci Rasputina

Córka Rasputina Marja, zamieszkała w Paryżu, wytoczyła proces również mieszkającemu w Paryżu

zabójcy swego ojca,

księciu Jussupow o 25 milionów franków odszkodowania.

Skargę swą opiera Rasputinówna na wyznaniu Jussupowa zawartem w jego książce

„Koniec Rasputina”,

z której wyraźnie wynika, jaką rolę książę odgrywał w zabójstwie.

Prasa paryska słusznie podkreśla, że sąd paryski nie może być kompetentny w stosunku do faktów, które działy się w obcym kraju, a które ma sądzić tylko dlatego że oskarżony i skarżący przypadkowo mieszkają w Paryżu.

Pierwszy szpital na świecie

Pierwszy szpital na świecie powstał w roku 380 po nar. Chrystusa. W 100 lat później założono słynny „Szpital św. Jana”. Aż do owego czasu zajmowały się szpitalnictwem klasztory benedyktyńskie i franciszkańskie gdzie wysoko stała medycyna, w szczególności zaś chirurgia. Szpitale i sanatoria angielskie zawdzięczają swoje powstanie przeważnie dobroczynności prywatnej. Dookoła wielu z tych starych zakładów, sięgających

w zamierzchłe średniowiecze osnuto cały szereg legend i tak np. o założycielu ochronki i szpitala dla podrzudków Tomaszu Guy krąży opowieść, że Guy, który sam nie znał swoich rodziców, z bogaciwszy się na wyprawach morskich, ufundował szpital i ochronkę przeznaczając na ten cel 45 tysięcy funtów.

W Anglii istnieje obecnie 1000 szpitali, które posiadają 78 tysięcy łóżek. W Niemczech tylko 600 szpitali.

Zwyczajna szafa -- 45 tys. zł. czyli absurdy podatkowe

Do jednego z urzędów skarbowych w Warszawie wpłynęło oryginalne podanie. Autor podania, kupiec Gadała Likiernik komunikuje, że należność jego do urzędu skarbowego wynosi obecnie 19,000 złotych. Za zaległość tę władze nałożyły sekwestr na meble Likiernika, a ponieważ całe urządzenie składa się z szafy, kilku krzeseł i stołu —

sekwestr ten wraz z sekwestrem prywatnych wierzycieli ciąży tylko na tych meblach, w łącznej sumie 45,000 złotych.

Likiernik błaga o zlicytowanie nareszcie szafy, bo chce mieć spokój od egzekutorów podatkowych i wierzycieli.

—Złoty—

Humor

DOBRY SPOSÓB.

— Wy tłumacz mi Miciu dlaczego nie chcesz odemnie przyjąć lekarstwa, a życzysz sobie by ci babcia koniecznie je podawała?

— Ja wolę babcię, ponieważ babci ręką się trzęsie.

—Złoty—

Niezwykłe zjawisko atmosferyczne

Bydgoszcz. — Onegdaj w nocy mieszkańcy Janowca pod Bydgoszą zauważyli spadający z nieba wielki słup ognia, który zetknąwszy się z ziemią, wydał huk, podobny do wystrzału armatniego. Świadków tego zjawiska ogarnęło przerażenie. Jedni komentowali zjawisko jako zapowiedź zbliżającego się końca świata, drudzy twierdzili, że był to zwyczajny piorun, inni zaś, że był to meteor, który należy wykopać.

Zjawiskiem zainteresowały się sfery naukowe, które wyjaśnia zagadkę.

—Złoty—

Annie Besant, słynna przewodnicząca Towarzystwa Teoficznego i Indyjskiej Ligi Wolności — leży na łożu śmierci.

Na rycinie widzimy ją w towarzystwie młodego Hindusa Kriszny — Mutri, którego w swoim czasie ogłosiła nowym Mesjaszem.

Fenomenalne zdolności medjumiczne nauczyciela, który widzi przez ściany

Prasa rumuńska zamieściła niedawno do-
syć niezwykłą wiadomość, że policja rumuń-
ska, śledząc zbrodniarza, który dokonał mor-
derstwa na osobie niejakiej Metszowej zwró-
ciła się o pomoc do nauczyciela Józefa
Schmidta, który rzeczywiście w transie opi-
sał akt zbrodni i podał wygląd samego mor-
dercy.

O nadzwyczajnych zdolnościach Schmid-
ta ludność dowiedziała się dopiero niedaw-
no. Doznawszy wstrząsu nerwowego Schmidt
leżał w jednej z klinik czerniowieckich.
Leżąc w łóżku często popadał w trans i w
tym stanie pewnego razu opisał szczegóły
skandalu rodzinnego, o którym wiele pisała
prasa, a który przez policję nie mógł być na-
leżycie wyświetlony. On też przepowiedział
w transie, że następcą ustępującego wówczas
premiera Maniu będzie profesor Jorga. Pu-
bliczność wówczas wprowadziła wiedziała, że
premier Maniu wkrótce ustąpi, ale nikt nie
wiedział, kto będzie następcą i nikt nie przy-
puszczał nawet, że prezydentem ministrów
będzie profesor Jorga. Schmidt również zako-
munikował lekarzom ścisłą datę, kiedy Jorga
utworzy rząd.

Zdolnościami temi zajmowali się gruntow-
nie lekarze kliniki psychiatrycznej. Profesor
Piticariu, który osobiście badał medjumiczne
zdolności pacjenta, oświadczył publicznie, że
Schmidt w transie potrafi mówić językami
martwymi np. starogreckim i babilońskim. Z
nadzwyczajną ścisłością potrafi odgadywać
myśli kogokolwiek z obecnych.

Jeśli się Schmidtowi oznajmi imię jakie-
goś zmarłego, potrafi ściśle oznaczyć datę je-
go śmierci. Językiem starohebrajskim mówił
w obecności znawców tego języka. Ciekawem
jest, że Schmidt nie będąc w transie mówi
tylko językiem niemieckim, rumuńskim i tro-
chę ruskim.

Ciekawem jest, że Schmidt nie potrafi
sobie przypomnieć tego wszystkiego, co wi-
dział lub mówił w transie. Właśnie w tych

dniah odwiedził Schmidta pewien lekarz,
który go zahypnotyzował i rozkazał mu, aby
reprodukował obraz nabożeństwa w pewnym
mecze mahometańskim. Aczkolwiek Schmidt

nigdy takiego nabożeństwa nie widział, po-
trafił nabożeństwo to przedstawić ze wszyst-
kimi szczegółami.

—0:0:0—

Pretendentka do tronu Polski

Jeden z dzienników wychodzących w
Szegedynie na Węgrzech, podał następującą
wiadomość:

„Urodziwa, młoda panna Kryzda-Kieskow
jest aktoreczką w tutejszym teatrze miejskim
i cieszy się dużą sympatją publiczności. Mia-
sto nasze dało już wyraz tej sympatii, obiera-
jąc pannę Annę podczas konkursu piękności.
królową urody. Ale piękność nasza ma wyż-
sze jeszcze aspiracje, a jej ambicji nie wystar-
cza ta jedna korona.

Zapewnia bowiem wszystkich swych bli-
szych znajomych i przyjaciół, że jest ni mniej
ni więcej, tylko pretendentką do polskiej ko-
rony królewskiej, i że ma wszelkie prawa do

jej uzyskania. Według jej własnych relacy-
j pochodzić ma w prostej linii od króla Stani-
sława Leszczyńskiego. Na podstawie różnych,
posiadanych przez nią dokumentów, chce
więc dochodzić urzędownie swoich praw suk-
cesyjnych”

Dziennik szegedyński, traktujący tę „buj-
dę” pozornie całkiem serio, dodaje w końcu
taką uwagę od siebie: Ciekawe tylko, czy
Polska będzie miała ochotę zamienić swój
ustrój republikański na królestwo z królową
na czele?..

Tak, to nietylko mocno ciekawe, ale i
mocno... niepewne..

Muzeum... guzików i sprzączek

W Pradze, stolicy Czechosłowacji, znaj-
duje się muzeum... guzików i sprzączek; naz-
wano je imieniem założyciela, Henryka Wal-
desa, wybitnego przemysłowca czechosłowac-
kiego.

Muzeum obejmuje pamiątki ze wszyst-
kich czasów i ze wszystkich państw, wyroby
stare i nowoczesne, ludowe i prace narodów
egzotycznych, od prymitywnych sprzączek a
kawałków kamieni, owiniętych w skórę, i
należących ongi do ludzi pierwotnych, aż do
guzików metalowych. Widzimy, jak człowiek
starał się stopniowo zamieniać guzik na oz-
dobę ubrania. Na guzikach pojawiają się or-
namenty. — Szczególną wynalazczością pod-
tym względem odznaczał się Wschód. Wspania-
łą tęczą barw mieniały się drogocenne guziki
i sprzączki hinduskie i chińskie. Nadzwyczaj
pięknymi, często artystycznie wykonanymi
miniaturami są damskie sprzączki z końca
18-go i początku 19-go wieku

W muzeum Waldesa znajduje się m. in.
sprzączka z 19-go wieku, w której mieści się
zegarek, kompas, termometr i tp.

Na guzikach umieszczano podobizny wy-
bitnych osobistości, zapisanych w dziejach
ich monogramy, herby i tp.

Sensacją w muzeum jest średniowieczny
„pas cnoty”. Jest to pas metalowy znacz-
nych rozmiarów i wagi toteż noszenie go
nie należało do przyjemności.

Z biegiem czasu wielkie guziki, ozdo-

bione drogiemi kamieniami lub szkłem kolo-
rowem ustąpiły miejsca guzikom metalowym
lub kościanym w kolorze ubrania. Często za-
stępuje guzik praktyczna sprzączka, krółą u-
krywa się w fałdach ubrania. W ostatnich
czasach pojawiają się także spinacze metalo-
we, otwierane i zamykane jednym ruchem.
Początkowo tego rodzaju przyrządów używa-
no do zapinania śniegowców, ale obecnie
stosuje się je i przy torebkach damskich u-
braniach sportowych i td.

EGZAMIN

Profesor stawia pytanie. Student mił-
czy...

— Mam wrażenie, że moje pytanie spra-
wiło panu kłopot;

— Nie pytanie, panie profesorze, lecz od-
powiedz,

SPPYTNY DOZORCA

— Zachwycający chłopczyk, ten pański
synek. Jaki zgrabny i wesół. Bardzo miły
dzieciak.

— O którym pan mówi?

— O tym, który tam na trawniku baw-
 się obręzą. Wszak to jest pański synek?

— Tak istotnie.

— W takim razie niech pan zapłaci 3 zł
kary. Chodzenie po trawniku jest w karku su-
rowo wzbronione.

J. E. Ks. biskup częstochowski Kubina obecho-
dził 25 lecie Kapłaństwa

Wielkie arcydzieło dźwiękowe w języku czeskim. Przepyszna pełna zdrowego humoru komedia reż. słynnego K. Lamacza

p. t.

ON I JEGO SIOSTRA

z udziałem Najśłodziej najpiękniejszej
najmilszej najulubieńszej

ANNY ONORY

oraz najznakomitszego niezapomnianego z filmu „C. i K. Fiemarszałek” komika
czeskiego, który grą i mimiką osiągnął sławę światową VLASTA BUJANA
Film ten bezsprzecznie zdobędzie uznanie publiczności genialnością pomysłów
i wspaniałą grą aktorską oraz bogatą wystawą Początek seansów o godzinie 4-ej
w soboty, niedziele i święta o godzinie 12-ej w poł. Na porządku ceny miejsc za-
zone, Passepartout oraz bilety wolne wejścia prócz urzędowych nie ważne
do odwołania APARATURA WESTERN ELECTRIC

1-szy Dźwiękowy Kino-Teatr w Łodzi

„SPLENDID”

ul. Narutowicza 20.

Ostrzeżenie na czasie

Skutki gadania przez telefon Kto ostrzegł barona Nelidowa?

17 czerwca w Berlinie była zimna, wietrzna pogoda.

Miedzy jedną, a drugą rześnią, ulewą, wyglądało na chwilę słońce, ale szybko zniknęło.

W drzwiach wytwornego pensjonatu w zachodniej dzielnicy Berlina stał właściciel pensjonatu i wyglądał na ulicę.

Nagle z domu wypadł jakiś elegancki młodzieniec bez palta i kapelusza i wybiegł na ulicę.

— Dokąd tak śpieszno, panie baronie? W taką pogodę bez płaszcza na ulicę?

— Biegnę kupić parę cygar na rogu. Zaraz wracam!

Dyrektor pensjonatu potrząsnął głową, a stojący za nim boy w liberji powiedział:

— To ten szaleniec Nelidow, panie dyrektorze.

— Dokąd tak biegnie? Czy istotnie po cygarach? — dziwił się dyrektor.

— Nie wiem, panie dyrektorze, ale pan baron odebrał przed chwilą jakiś telefon i na tychmiast wybiegł pędem z domu.

Zaledwie dyrektor wszedł do swego biura na pierwszym piętrze, gdy oznajmiono mu:

— Jakiś pan chce się natychmiast widzieć w ważnej sprawie z panem dyrektorem.

— Proszę.

Przybył zamknął za sobą dokładnie drzwi i stając przed biurkiem dyrektora, powiedział cicho:

— Jestem komisarzem policji kryminalnej. Mam rozkaz aresztowania Aleksandra Nelidowa.

— Baron Nelidow właśnie zeszedł na chwilę na dół. Zaraz wraca.

— Zejdźmy na dół. Czekają tam moi urzędnicy.

Czekanie na dole trwało kwadrans, pół godziny... Nelidow nie wracał. Po godzinie wszyscy mieli już pewność, że tajemniczy telefon do barona był ostrzeżeniem, po którym Nelidow uciekł, opuścił pensjonat i Berlin.

Któż był tym, który ostrzegł oszusta?

Czy jego współnik? Skąd wiedział o rozkazie aresztowania?

Czy może była to któraś z kobiet, których tyle było w życiu pięknego i czarującego Aleksandra?

Wkrótce po zniknięciu Nelidowa, zjawiała się w pensjonacie jakaś dama, przedstawiała się jako małżonka Nelidowa i zabierała wszystkie jego rzeczy.

Dnia 16 listopada b. r. Nelidow zjawił się znowu w Berlinie i stanął w pewnym ma-

łym pensjonacie. Ale tu dosięgnął go los.

Aresztowano go natychmiast. W oskarżeniu Nelidowa ołbrzymią rolę odegrał telefon.

Nelidow lubił prowadzić częste i długie rozmowy telefoniczne, nie rzadko międzymiastowe.

Ale centrala notowała skrzętnie numery. Po aresztowaniu oszusta bez trudu ustalono, że mówił często z Berlina z pewnym numerem w Paryżu, z innym znów w Londynie, a najczęściej łączył się z pewnym numerem w Wannsee.

Telefony te należały do rozmaitych osób.

Były między nimi kobiety, byli przemysłowcy, byli agenci na usługach różnych państw. Z jednego z tych telefonów go ostrzeżono w swoim czasie, ale kto to zrobił?

Zazdrośny pies

Ludzka zazdrość u wiernego zwierzęcia

W pewnej wiosce na Śląsku Dolnym, niedaleko Złotej Góry, młody wieśniak miejscowy poślubił dziewczę z tej samej wsi i otrzymał z niem w posagu, oprócz różnych ruchomości, także psa, którego dziewczę to samo wychowało.

Na długo jeszcze przed ślubem młody wieśniak zaprzyjaźnił się bardzo z tym ciętym towarzyszem swej narzeczonej, pies bowiem był do niej wielce przywiązany, a niebawem i nowemu swemu panu odwdzińczył się czułą wzajemnością, towarzyszył mu na roli, pilnował bydła i wogóle starał się być użytecznym. Nie dziw więc, że tembardziej pieśczone go i dbano o jego wygodę.

Nagle jednak skończyła się ta niezwykła idylla, młoda bowiem pani domu abdarzyła swego małżonka tęgim, zdrowym chłopackiem. Oczywiście, wierny pies nie przestał być przez to lubiany, ale te pieścizny, które były przedtem jego udziałem, przeniosły się teraz na dziecko.

Musiał to zboleć psie serce, tembardziej, że zakazano mu teraz wstępu do sypialni, gdzie przedtem miał wstęp wolny i przeniesiono posłanie, na którym sypiał, przed drzwi tego pokoju, nie przypuszczając nawet, że psina odczuje zmianę tę tragicznie. Nie zwróciło też niczyjej uwagi i to, że teraz pies przesiadywał częściej w domu.

Pewnego poranka, gdy młodzi małżonkowie znajdowali się w polu, pozostawiając dziecko pod opieką dziewczynki służącej, pies, skorzystawszy z chwili, w której służąca udała się do kuchni, wpadł do pokoju sypialnego, skoczył na krzesło, stojące przy łóżeczku dziecka i ująwszy zębami powiśnię niemowlęcia, przeniósł dziecko na swe posłanie pod drzwiami sypialni.

Przestraszone małżeństwo zaczęło płakać i krzyczeć, co usłyszawszy służąca przybiegła z kuchni, a ujrawszy dziecko na psim posłaniu, oniemiała z przerażenia, poczem chciała dziecko zabrać, pies jednak warcząc i szczerząc zęby, nie dawał jej przystępu do swego legowiska. To samo powtórzyło się, gdy do domu powróciła młoda wieśniaczka. Ani prośby, ani groźby nie zdołały nakłonić psa, aby pozwolił odebrać sobie dziecko. Dopiero, gdy zrozpaczona matka kazała przywołać z pola swego małżonka, ten zaś przemówił do psa pieścizliwie, przekładając mu jak brzydko postąpił, pies zawstydzony najwidoczniej i pozwolił już bez oporu ojcu zabrać synka.

Jak się okazało, dziecko nie odniosło najmniejszego nawet obrażenia, uszczęśliwiona więc matka zaniósła je z powrotem do łóżeczka.

Jakże jednak zdumieni się małżonkowie

gdy po chwili, obróciwszy się, aby jeszcze skarcić sprawcę tego zamieszania, spostrzegli że pies przywlokł swe posłanie z pod drzwi pokoju, wcisnął się z niem pod łóżeczko dziecka i tam się ułożył.

Teraz już nie pomogły żadne przemowy i pieścizny. Psina nie chciała za nie opuścić wywalzonego sobie miejsca.

Gdy zaś po kilku dniach obserwacji stwierdzono, że nie żywi zgłę złych zamiarów względem niemowlęcia, wzrokiem zaś i skomieniem wprost błaga, aby pozwolono mu przy niem pozostać, nie nagłono go więcej.

Widocznie chciał przynajmniej w ten sposób powetować sobie pieścizny, których mu szczędzono, gdy leżał pod drzwiami.

Mahatma Gandhi na audjencji u króla Jerzego

Humor

ODKRYWCA

— Powiedzno mi Marysiu, jaka forma ma ziemia?

— Ziemia jest okrągła, panie profesorze!

— Dobrze, A teraz ty Tadziku. Powiedz mi kto pierwszy odkrył, że ziemia jest okrągła.

— Marysia, panie profesorze!!!

Ostrzeżenie.

Chcąc nabyć proszki od bólu głowy z „KOGUTKIEM” „Migreno-Nervosin” należy żądać takowych w oryginalnych opakowaniach Gaseckiego, znanych od lat 30. Przy zakupie proszków z „Kogutkiem”, „Migreno-Nervosin” zwracajcie uwagę na opakowanie i odrzucajcie u-porczywie polecane proszki ludzko do naszych podobne. Oryginalne opakowania po 5 proszków. — pudełko 75 groszy

Osoby, dla których przyjmowanie proszku stanowi pewną trudność, mogą używać proszek „KOGUTEK” „MIGRENONERVOSIN” w formie tabletek w Opakowanie po 20 tabletek w pudełku. Cena 50 gr. — Zadać tabletek „Kogutek Migreno-Nervosin”, w oryginalnym opakowaniu Gaseckiego

KRONIKA

Z PABJANIC

Przysporzył sobie klientów Krwawy spór między grabarzami

(a) Jak to się praktykuje niemal w całym kraju, na cmentarzu w Pabjanicach „urzędownie” trzech grabarzy, którzy faktycznie pełnili funkcje pomocnicze przy grzebaniu, a głównym zajęciem których było upiększanie grobów za wynagrodzeniem ze strony rodzin zmarłych.

Proceder ten na wspomnianym cmentarzu uprawiali Władysław Lesień, Józef Klimek i Józef Kantor, przyczem dwaj ostatni mieli urazę bo Lesienia, że to niby nie lubił pociągać, że z nimi nie towarzyszył i że więcej zarabiał.

Dnia 12 czerwca rb. Klimek i Kantorek, obaj rzetelnie podchmieleni wyszli z restauracji przy ulicy Kilińskiego w Pabjanicach i dążyli na cmentarz. Po drodze spotkali Lesienia w towarzystwie brata i matki.

Obaj pijacy na widok z nienawidzonego konkurenta rzucili się nań. Lesień począł uciekać, w końcu zaś widząc, że nie zdoła uciec,

przystanął w bramie domu Nr. 43 przy ulicy Kilińskiego i dał do ścigających go kilka strzałów z rewolweru, kładąc trupem Klimka Józefa, raniąc ciężko Kantora oraz przechodzącą ulicą Łaję Najman.

Klimka i Najmanową przewieziono do szpitala, gdzie ich zdołano utrzymać przy życiu. Lesień stanął w dniu wczorajszym przed Sądem Okręgowym w Łodzi, który sprawę rozpatrywał pod przewodnictwem sędziego Jeśionowskiego. Oskarżenie wnosił prok. Grzegorzewski, obronę zaś adw. Rimlerowa.

Oskarżony Lesień przyznał się do zabójstwa Klimka oraz ciężkiego poranienia Kantora i Najman wyjaśnił jednak że działał w obronie własnej koniecznej, gdyż gdyby nie zatrzymał Klimka ten by go zabił.

Sąd mając to na uwadze wydał wyrok mocą którego 25-letni Władysław Lesień skazany został na 2 lata domu poprawy.

Argumenty komisji strajkowej uwzględnił sąd 4 miesięcznym więzieniem

(a) We wrześniu rb. wybuchł strajk w fabrykach pończoch na terenie Łodzi, przy czem według utartego systemu wybrano specjalną komisję strajków, która miała za zadanie dopilnować solidarności ze strony kolegów.

W małej fabryczce pończoch Izraela Frankientala, przy ul. Rołodniowej 29, w dn. 2 września rb. pracował sam gospodarz. Komisja nie wnikając w to poleciła mu natychmiast zaprzestać pracy, wyjaśnienia zaś jego że jako właściciel nie ma potrzeby solidaryzować się z proletariatem, odrzuciła, a gdy mimo to Frankiental nie ustawał w pracy

przybysze skłonili go do tego, przy pomocy kijów.

Argumenty takie poskutkowały, albowiem Frankiental czmychnął i krzykiem zaalarmował policję która zatrzymała przywódców terrorystycznej komisji strajkowej w osobach 27-letniego Lewka Lewina (Piotrkowskie 66) i 23-letniego Abrama Szajnrychtera (Brzezińska 94). Obaj stanęli wczoraj przed sądem Grodzkim w Łodzi. Sędzia Semadeni po rozpoznaniu sprawy wydał wyrok mocą którego Lewek Lewin skazany został na 2 miesiące więzienia, a Abram Szajnrychter na 4 miesiące więzienia.

Amerykański rozmach

Amerykańskie władze bezpieczeństwa wykryły szeroko rozgałęziony spisek na bank Morgana w Nowym Jorku. Projektowany by napad kilkudziesięciu uzbrojonych bandytów z bombami i karabinami maszynowymi.

Jakkolwiek zebrano wszelkie szczegóły dotyczące planowanego zamachu, jednakże policji nie udało się ująć członków organizacji wskutek czego istnieje dalsza obawa napadu.

Na prośbę dyrektora banku władze przydzieliły stu policjantów do ochrony kas pancernych. Konstabile rezydują już w gmachu. Są zaopatrzeni w rewolwery i bomby łzawiące.

Wobec zapowiadanych manifestacji anty

faszystowskich w Nowym Jorku, władze bezpieczeństwa zmobilizowały 3000 detektywów i policjantów, którzy strzegli porządku podczas przejazdu ministra Grandiego do ratusza gdzie prezydent Walker wydał uroczysty ban kiet.

Grandi i Stimson opublikowali wczoraj wspólny komunikat o przebiegu konferencji. Tematem obrad były długie międzyaljanckie, reparacje, kryzys oraz stabilizacja waluty. Osiągnięto całkowite porozumienie.

Jak oświadczył min. Grandi w wywiadzie dziennikarskim, celem jego wizyty nie było podpisanie jakiegokolwiek umowy, lecz jedynie wymiana zdań z amerykańskimi mężami stanu.

Uczony niemiecki Fryderyk Bergius otrzymał nagrodę w dziedzinie chemii. Wynalazł sposób zamiany węgla kamienia na ciecz.

LISTOPAD

22

PIĄTEK

KALENDARZYK

Cecylii P.M

Kwesta na biedne dzieci

Dzisiaj (22 listopada) staraniem parafii Podwyższenia św. Krzyża, odbędzie się w całym mieście Łodzi kwesta na biedne dzieci które gorąco poleca szlachetności Łożdzian.

Pijany pod samochodem

(a) Na ulicy Narutowicza przed posesją 17 taksówka ŁD. 81043 najechała na przechodzącego przez jezdnię w stanie podechmielnym Zygmunta Ogińskiego zamieszkałego przy ul. Główniej 19.

Na szczęście wskutek doskonałej orientacji szofera w ostatniej chwili samochód skręcił w bok tak że Ogiński uderzony bokiem upadł na bruk i doznał jedynie lżejszych uszkodzeń ciała.

Wezwany lekarz pogotowia ratunkowego po nałożeniu opatrunku przewiózł rannego w stanie osłabionym do domu. O zajściu policja sporządziła protokół.

Zamach samobójczy

(a) W mieszkaniu własnym przy ulicy Kruczej 64 usiłował pozbawić się życia przez zatrucie sublimatem 45-letni bezrobotny Jan Milczarek. Jęki desperata zaalarmowały sąsiadów, którzy wezwali pogotowie ratunkowe, lekarz po przeplukaniu żołądka przewiózł chorego w stanie osłabionym do szpitala. Powodem rozpaczliwego kroku był brak środków do życia.

Śmierć pod kołami pociągu

(a) W dniu wczorajszym na stacji kolejowej Zgierz-Leśniczówka miał miejsce nieszczęśliwy wypadek ofiara którego padł 59-letni pracownik kolejowy zwrotniczy i smarownik kolejowy, Jan Folwarnik.

Folwarnik zajęty smarowaniem osi wagonu pociągu towarowego stojącego na stacji Zgierz-Leśniczówka, nie zauważył nadjeżdżającego w pełnym pędzie pociągu osobowego Łódź-Warszawa i uderzony buforem lokomotywy padł z takim impetem na koła wagonu towarowego, że rozstrząsał czaszkę i złamał ręce oraz zebra.

Po przejściu pociągu rannemu pospieszono z pomocą i ze słabymi oznakami życia przeniesiono na stację skąd niezwłocznie wezwano lekarza. Przed przybyciem tegoż ranny Folwarnik zmarł nie odzyskawszy przytomności.

Zwłoki zabezpieczono na miejscu do czasu zejścia władz sądowo lekarskich.

Krwawa rozprawa nożowa Ułamek noża pod sercem

(a) Na ulicy Rokicińskiej tuż przy granicy miasta wynikła sprzeczka między Robertem Brajerem zamieszkałym przy ul. Antoniewskiej 51, a Leonem Pawlakiem zamieszkałym we wsi Widzew powiatu Łódzkiego.

Sprzeczka zamieniła się następnie w bójkę, w czasie której Pawlak wydobyl nóż i zadał nim Brajerskiemu kilka ran, tak że nóż

złamał się i ułamek pozostał w klatce piersiowej pod zębem.

Rannego w stanie ciężkim przewieziono do szpitala. Za Pawlakiem wdrożono poszukiwania i aresztowano go wieczorem, poczem osadzono w więzieniu do dyspozycji władz śledczych.

URZĘDNICY
ROBOTNICY!

Pamiętajcie, że

MEBLE

gwarantowane po cenach konkurencyjnych kupicie tylko we firmie

F. NASIELSKI

RZGOWSKA Nr. 2
Telefon Nr. 143-08.

NA NAJDOGODNIEJSZYCH WARUNKACH.
UWAGA. Na składzie wielki wybór łóżek metalowych oraz wyrobów tapicersk.

50%

KONSUM
PRZY WIDZEWSKIEJ MANUFAKTURZE S.A.
POKICINSKA 54. Dojazd Tramwajami 10 i 16

50%

Oszczędzać -- znaczy najlepszy towar kupić.

Polec. nasze zawsze bogato zaopatrzone działy: towarów widzewskich i innych fabryk, konfekcję damską, męską i dziecienną, trykotaże, wszelką galanterję, naczynia kuchenne, zastawy stołowe i wiele innych.

Nadszedł transport botów damskich i dzieciennych oraz kaloszy męsk. które sprzedajemy po cenach fabrycznych.

U W A G A

RESZTKI I BRAKI

fabryki Widzewskiej Manufaktury Sp. Akc.
sprzedaje wyłącznie „KONSUM”
po cenach ściśle fabrycznych.

50%

50%

TYLKO
za 50 zł.

Jednolampowy APARAT-RADJO

dający kilkanaście stacji. — Spróbuj będziesz zadowolony

RADJO-ELEKTROLA

JERZY KRZYŻANOWSKI

Andrzeja 4 — tel. 201-04.

Dr. med.

K. BRONIKOWSKI

Choroby: uszu, nosa, gardła i krtani.
ord. od 1—2 i 7—8 z.

Łódź, ZAWADZKA 9. Tel. 139-11

Ogłoszenia drobne.

MIESZKANIA w starych i nowych domach, pojedyncze, kilkupokojowe i sklepy. Pośredniczy szybko Andrzej 13. m. 14

1 lub 2 **POKOJE** umeblowane odnajmę, wszelkie wygody, wejście osobne. Śródmiejska 56 m. 11 II-gie piętro front.

KUSNIERKA przyjmuje kołnierze, okrycia i reparaacje tanio. Piotrkowska 243 m. 7.

Reformacie pigułek z marką **Zakonnika**

znana od 1602 roku. 2641—Regulują żołądek, chronią od romantyzmu, cierpień wątroby, nadmiernej otyłości, artretyzmu, uderzeń krwi do głowy uśmierzają nerwowość, czyszczą krew i przy skłonnościach do obstrukcji są łagodnym środkiem przeczyszczającym. — Użycie 1 do 3 pigulek na dobę

Cena pudełka zł 1.35 wyrobu apteki

KARCZEWSKI, TUSZYŃKI

Warszawa, Treńska 4

Żądać w aptekach i składach z „ZAKONNIKIEM”

KRAWIEC MĘSKI

F. CHOJNACKI

Sienkiewicza 59 — Telefon 173-94.

Przyjmuje **WSZELKIE ZLECENIA NA SEZON**
JESIENNO-ZIMOWY

Robota wykwinna. — Ceny przystępne.

CASINO

Ulubieniec wszystkich **GARY COOPER** i **Sylvia Sydney** w rewelac. filmie sens. salon. p.t.

Wielkomiejskie ulice

Dziś początek o g
12-ej.
Od 12.30 ceny niż.

Nad program Tygodnik dżw. Paramountu

Widowiska

TEATRY:

TEATR MIEJSKI: — Sledztwo
TEATR KAMERALNY — Hau Hau
COCTAIL Coraz lepiej

KINA

MOMUS — Jedna z kropelkami
CASINO — Wielkomiejskie ulice
CAPITOL: — C i K Feldmarszałek
APOLLO — Gehenna miłości
CORSO: — I Gdy noc zapada II Zakochany boxer
CZARY — I. Widmo śmierci — II. Lord na poczekaniu.
GRAND-KINO — Wesoły poręcznik

LUNA — Światła wielkiego miasta
LUDOWY — Kobiety nie do małżeństwa
ODEON — Czar tanga
OŚWIATOWY — Dla dorosłych: Róże na mogile Dla młodzieży: Chłopcy do rzeczy
PALACE — 4 włóczędów
MIMOZA — Krew na pustyni
RAKIETA: — Trzy siostry
PRZEDWIOSNIE — Latarnia morska
RESURSA — Znajoma z ulicy
SPLENDID: — On i jego siostra
ZACHĘTA — Jej chłopczyk
WODEWIL — Czar tanga

Dyrekcje kin są proszone aby we własnym interesie zawiadamiały zawczasu redakcję o zmianie programu.

GIEŁDA.

WARSZAWA, 21 listopada

Waluty: Dolar St. Zjednoczonych 8,89

Dewizy: Gd-ńs 173,65
Belgia 124,03
Holandia 358,65
Londyn 33,35
Nowy Jork 8,921
Paryż 34,93 1/2
Praga 26,43
Szwajcaria 173,50
Włochy 46,08
Czerwoniec 4,40

Obroty małe Tendencja przeważnie słabsza Banknoty dolarowe w obrotach po-

zagięldowych 8,89 3/4 — 8,87.7 — Rubel złoty 4.96 — W obrotach prywatnych: rubel srebrny 1.65, 100 kopiejek bilonu srebrnego 0.82 Dewiza na Berlin w obrotach międzyban- kowych 211.95. Gram czystego złota 5,9244.

Papiery procentowe:

7 proc. poz. stabilizacyjna 58,00
4 proc. poz. inwestycyjna serjowa 84,00
4 proc. poz. inwestycyjna 79,25
5 proc. poz. konwersyjna 41,75
6 proc. poz. dolarowa 62,00
8 proc. L. Z. Banku Gosp. Krajow. 94,00
10 proc. poz. kolejowa 104,00 (w proc.)
5 proc. poz. kolejowa konwersacyjna 36,00
8 proc. oblig. Banku Gosp. Krajow. 94,00
7 proc. oblig. Banku Gosp. Krajow. 83,25

Przez radio

Łódź, 22 listopada 1931 r.

11.40 Przegląd prasy krajowej
11.58 Sygnał czasu
12.05 Odczytanie programu na dzień bieżący
12.15 Poranek symf. Wykonanie orkiestry Filharm. pod dyr. Adama Szpaka
14.00 Otwarcie kursów
14.25 Przerwa
15.00 Muzyka z W-wy
15.55 Progr. dla dzieci
16.40 Płyty gram.
17.15 Odczyt
17.30 Wiad. przyjemne i poż.
18.50 Rozmaitości
19.30 Łódzki kalend. film.
19.45 Słuchowisko z W-wy
20.00 Na widnokręgu
20.15 Koncert
21.55 Kwadrans literacki
22.10 Recital P. Emmericha
22.40 Dodatek do Pras. Dz. Radj.
23.00 Wiadomości sportowe
Muz. lekka

5 proc. objęg. Banku Gosp. kraj. 83,25
7 proc. L. Z. Banku Gosp. Kraj. 83,25
8 proc. L. Z. Banku Gosp. Kraj. 94,00 (w pr)
8 proc. L. Z. Banku Rolnego 94,00
7 proc. L. Z. Banku gosp. kr. 83,25
7 proc. L. Z. m. Warszawy 47,25
8 proc. L. Z. m. Warszawy 64,50
8 proc. L. Z. m. Łodzi 62,00
8 proc. L. Z. m. Radomia 66,50
8 proc. L. Z. Kielc 56,00
8 proc. m. Piotrkowa 58,00
4 1/2 proc. L. Z. ziemskie 43,25

Akcje:

Bank Polski 110,00
Ostrowiec 30,00
Spies 33,00
Lilpop 13,50

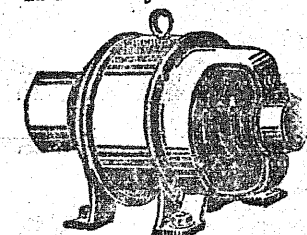
Tendencja dla pożyczek państwowych utrzymana dla listów zastawnych niejedn. dla akcji utrzymana.

KONECJONOW. BIURO ELEKTROTECHNICZNE

P. SZULC I S-ka

ŁÓDŹ, Andrzejka 9. Tel. 134-06.

A b a ż u r y stale na składzie i na zamówienia.

Przyjmuje wszelkie instalacje światła i siły
DETEKTORY komplet ze słuchawkami od zł. 25 do 35.
Sprzęt radiowy. Ładowanie i naprawa akumulatorów.
Zamiana przepalonych żarówek za dopłatą połowy ceny.

NA WYPŁATE! Damskie eleganckie płaszcze swetry wełniane i jedwabne towary, firanki. Kilińskiego 44 Leon Rubaszkin

Dr. Feliks SKUSIEWICZ

ANDRZEJA 11
Telefon 137-43

Choroby skorne weneryczne i moczopłciowe
godz. przyjęć: 9.30—11 rano
5—7.30 po poł.

DR. MEDYCYNY

Reicher

Specjalista chorób skór-nych i wenerycznych

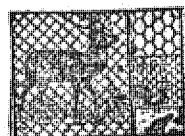
Leczenie ożatermją. Elektroterapia

POŁUDNIOWA Nr. 28

Tel. 201-93

od 8—11 rano i od 5—8 wiecz.
w niedzielę od 9—1 p.p.

Dla niezamożnych ceny lecznic.

DRUCIANE Parkany, Ple- cionki. Tkaniny. Gazy miedź do filtrów „Rabitz” do robót betonowych we wszystkich metalach wyra- bia i poleca

RUDOLF JUNG

Łódź, Wólczańska Nr. 15.
Telefon 128-97.

Zawodowe Kursy Kierowców Samochodowych

FR. GRĘTKIEWICZA

w Łodzi, Piotrkowska 111. Telefon 175-35.

garaze i warsztaty Aleja Kościuszki 68, telefon 122-90- dawna Y, M, C A,

Nowy kurs rozpoczyna się dnia 11 listopada rb. Informacji udziela i zapisy przyjmuje kancelaria szkoły od godz. 9 rano do 8 wieczór.

Wynajem garaży — Remont samochodów — Orzeczenia techniczne.

OBFITA PIANA

którą wydaje mydelko do zębów

Odol

czyści gruntownie zęby i nadaje im olśniewa- jącą białosć.

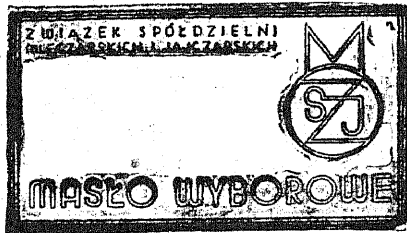
Baczność!

Ciągle podrabianie przez rozmaitych spekulantów naszych etykiet w celu przemycania na rynek masła gorszego gatunku zniewoliło nas do zmiany tych etykiet.

Nowa etykieta, której wzór poniżej zamieszczamy, została przez nas opatentowana wobec czego ostrzegamy naśladowców i oświadczamy, że naśladownictwa będziemy ścigali sądownie.

Z poważaniem

Związek Spółdzielni Mleczarskich i Jajczarskich
w Warszawie — Oddział w Łodzi

Znak i etykieta zatw. w Urz. Pat. Nr. 30109 i 3011

Chcąc mieć pewność, że masło nie jest fałszowane, należy zwracać uwagę na etykietę.

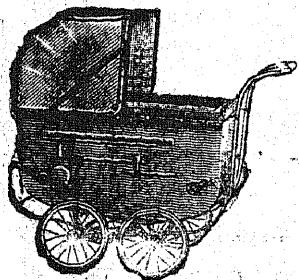
Słuchawki

DO RADJA od 15 zł. Detektory kompletne od 12 zł. Antena od 2 zł. Kryształki od 1 zł. Kompletne urządzenie do odbioru stacji Łódzkiej od 27 zł. odbiór również na głośnik.

RADJO ELEKTROLA

KRZYŻANOWSKI

(ANDRZEJA 4 — tel. 201-04)

NIGDZIE TANIEJ NIE KUPICIE

ŁÓŻKA metalowe. MATERACE wszelkiego rodzaju. WÓZKI DZIECIĘCE — w największym wyborze i t. p.

polca
najstarsza fabryka mebli żelaz.

J. B. WOLKOWY

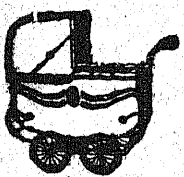
Łódź, Narutowicza 11 tel. 137-70

UWAGA: Łóżka dziecięce z siatkami i materacami drucianymi od zł. 40.

DRZEWKA owocowe

W dobroci gwarantowanej sadzić — to jest najlepsza lokata gotówki. Nabywać je można w najstarszej firmie

LEON KOŁACZKOWSKI senior, ul. PRZEDZALNIANA Nr. 86

WÓZKI dziecięce ŁÓŻKA metalowe MATERACE byz spręż. "PATENT" WYŻYMACZKI amer. UMYWALKI Na dogodnych warunkach w Fabrycz. Składzie

"DOBROPOL"
Łódź, Piotrkowska 73. tel. 158-61
w podwórzu

Na wypłatę
Pała
męskie i damskie
Obuwie
Swetry

firanki, chodniki, dywany, galanteria, bielizna.

Piotrkowska 37
III wejście i piętro.

Czy choroby płucne są uleczalne?

rzy astmie katarze szczytów płuc, chronicznym kaszlu, flegmie, dłu gotrwałem zachrypnięciu, winien czytać każdy broszurkę pod powyższym tytułem. Autor p. Dr. Guttman, b. naczelný lekarz Finsenowskiego zakładu kuracyjnego, wskazuje w sposób zupełnie dostępny drogę naturalną do usunięcia tych ciężkich cierpień. Każdy cierpiący otrzymuje taką na żądanie za darmo i bez opłaty porta. Należy napisać pocztówkę (ofrankowaną 35 gr.) z podaniem dokładnego adresu do:

Puhlmann & Co, Berlin 792 Muggelstrasse 25.25a.

SKLEP

z 2-ma WYSTAWAMI
do wynajęcia.

Wiadomość u dozorcę
Piotrkowska 91.

Miód

pod gwarancją prawdziwy pszczołny tegoroczny, deserowo kuracyjny, wysyłam z własnej pasieki za pobraniem pocztowem: 3 kg. 9 50 zł. 5 kg. 14 zł. 10 kg. 25 zł. 15 kg. 36 zł., 20 kg. 45 zł., (koleją 30 kg. 55 zł. 60 kg. 100 zł. wraz z opłatą i blaszankami.

A. WALLACH, Podwołoczyska Nr. 73. (Młp.)

PRZYJME 2 Panów na mieszkanie.

Al. Kościuszki 11, m. 12.

DRZEWKA

OWOCOWE

ozdobne i krzewy najtaniej bo własnych szkółek Orla 1 róg Sienkiewicza.

Gebuiki kwiatowe

sprzedaż cebulek tylko do 15 grudnia)

oraz nasiona do jesiennej i zimowego siewu, polecają składy

L. Jasińskiego w Łodzi

ul. Andrzeja 10, tel. 168-56

w łącz. ul. Poznańska 30, tel. 125

DO SPRZEDANIA cukiernia Napiórkowskiego 95.

ROKOJ słoneczny z kuchnią, światło, blisko przystanku do wynajęcia. Śląska 16, naprzeciw stacji Główny.

J. Nowakowski

Piotrkowska 9

poleca obuwie, poleca ręcznej roboty — dziesięćkroć wytrzymalsze od zagranicznej reklamowanej tandety.

Wielki wybór obuwia męskiego, damskiego i dziecięcego po cenach konkurencyjnych

DRZEWKA owocowe

Parkowe
Iglaste

krzewy, róże, rośliny zimotrwałe i Dalie - Georgie poleca w wielkim wyborze

JERZY KOŁACZKOWSKI

Zakład Ogrodniczy, Łódź, Piotrkowska 241.
Kwiaty cięte i doniczkowe.

Dyrekcja Piotrkowskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego,

na zasadzie § 96 Ustawy T-wa i §§ 6—11 dodatkowych przepisów z 1905 roku, podaje do powszechnej wiadomości, że z powodu spełzłej w dniu 11 listopada 1931 r. pierwszej licytacji nieruchomości w Łasku przy ul. Narutowicza, oznaczonej hip. N. 168, rep. hip. N. 168, odbędzie się powtórna, czyli ostateczna

licytacja tej nieruchomości

w dniu 13 stycznia 1932 r. o godzinie 10 zrana, w Wydziale Hipotecznym przy Sądzie Grodzkim w Łasku, przed Notariuszem Bronisławem Rakowieckim, lub jego zastępcą, oraz przy udziale delegata T-wa. Licytacja rozpocznie się od sumy nieumorzona pożyczki T-wa, z doliczeniem narosłych zaległości, kosztów egzekucyjnych i kar t. j. od sumy 20874 zł. 20 gr. Wadium do licytacji określone zostało na 2088 zł.

Nowonabywca obowiązany będzie spełnić warunki licytacyjne, które łącznie ze zbiorem objaśnień złożone zostały do księgi hipotecznej wspomnianej nieruchomości i mogą być przeglądane w Wydziale Hipotecznym przy Sądzie Grodzkim w Łasku, lub w Dyrekcji T-wa, również obowiązany będzie, o ile suma sprzedażna nie będzie na to wystarczająca, zaspokoić należności uprzywilejowane, w myśl art. 41 Ustawy hipotecznej z 1818 r. i art. 5 prawa o przywilejach i hipotekach z 1825 roku.

CO DALEJ BĘDZIE?

DOBRCZE BĘDZIE, JEŻELI KUPISZ

L O S

w najszcześliwszej kolekturze Loterii Państwowej

KURT WYTRZYC PIOTRKOWSKA 141.
telefon 163-49.

1.000.000 zł. Główna wygr. Ciągn. już 19 i 20 b. m.